

**Žaloba podaná 14. mája 2008 – Komisia Európskych
spoločenstiev/Rakúska republika**

(Vec C-198/08)

(2008/C 197/15)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: W. Mölls, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Rakúska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Rakúska republika si tým, že vydala a ponechala v platnosti právne predpisy, podľa ktorých sú minimálne predajné ceny cigariet a jemne rezaného tabaku na vlastnoručne šúľané cigarety určené štátom, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 9 ods. 1 smernice Rady 95/59/ES z 27. novembra 1995 ⁽¹⁾,

— zaviazat Rakúsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Tabakové výrobky tvoria jednu z troch skupín výrobkov, ktoré na úrovni Spoločenstva podliehajú harmonizovanej právnej úprave spotrebných daní. Smernica 95/59/ES obsahuje niektoré všeobecné ustanovenia, ktoré sa uplatňujú na všetky tabakové výrobky, a okrem iného upravuje štruktúru spotrebnej dane na cigarety. Článok 9 ods. 1 zakotvuje zásadu, že tak výrobcovia, ako aj dovozcovia majú právo voľne určiť maximálne ceny tabakových výrobkov. Toto ustanovenie nezabezpečuje len to, že základ dane podlieha vo všetkých členských štátoch rovnakým zásadám, ale bráni aj tomu, aby dosiahnutie cieľov smernice bolo zmarené štátnou reguláciou cien, ktorá narušia hospodársku súťaž a vnútorný trh.

Právna úprava zavedená v roku 2006 v Rakúsku, podľa ktorej štátne orgány stanovujú minimálne ceny cigariet a jemne rezaného tabaku na vlastnoručne šúľané cigarety, porušuje uvedené ustanovenie smernice 95/59/ES. Určenie minimálnych cien odstraňuje cenové rozdiely medzi rôznymi produktmi, ku ktorým môže dochádzať z dôvodu rôznych faktorov pri tvorbe cien, tým, že maloobchodné ceny nižšieho cenového pásma priamo zvýši na priemernú úroveň. Taký mechanizmus vedie nevyhnutne k skresleniu tokov tovaru medzi členskými štátmi, aj keď je minimálna cena odvodená z priemerných trhových cien, ako je to v Rakúsku.

K záujmom, ktoré môžu členské štáty sledovať prostredníctvom ich obchodnej a daňovej politiky, patrí samozrejme aj záujem na

ochrane verejného zdravia. Ten zahŕňa aj cieľ držať ceny tabakových výrobkov na vysokej úrovni. Keďže však členské štáty môžu tento cieľ dostatočne zohľadniť v plnom rozsahu daňovými prostriedkami, nie je možné, aby sa na také záujmy odvolávali s cieľom odchýliť sa od smernice sporným právnym predpisom, pretože by tak narušili fungovanie vnútorného trhu.

Podľa názoru Komisie je zdanenie účinným a postačujúcim prostriedkom z cenového hľadiska. Príklady iných členských štátov rovnako ukazujú, že tabakové výrobky by bolo možné zdražiť prostredníctvom samotného daňového tlaku, keďže daňovú úroveň možno ľubovoľne zvyšovať, aby došlo k zvýšeniu konečnej ceny bez ohľadu na to, aké presné rozpätia zisku majú dotknutí výrobcovia a/alebo do akej miery sú pripravení predávať bez zisku alebo dokonca so stratou. Tento postup, pri ktorom zdanenie funguje ako objektívny nákladový faktor, zmierňuje nielen negatívne vplyvy minimálnych cien na hospodársku súťaž a vnútorný trh, ale aj ďalšiu nevýhodu spojenú s minimálnymi cenami, a to zabezpečenie marží výrobcov tabakových výrobkov. Tento dôsledok nijako neprispieva k ochrane zdravia, naopak je skôr kontraproduktívny. Komisia je teda presvedčená o tom, že želanú ochranu verejného zdravia možno zabezpečiť aktívnou a úspešnou štátnou daňovou politikou bez toho, aby bolo potrebné sa uchýliť k minimálnym cenám nezlučiteľným s článkom 9 smernice 95/59/ES.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 291, s. 40; Mim. vyd. 09/001, s. 283.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 15. mája 2008 –
Dr. Erhard Eschig/UNIQA Sachversicherung AG**

(Vec C-199/08)

(2008/C 197/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Dr. Erhard Eschig

Žalovaná: UNIQA Sachversicherung AG

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 4 ods. 1 smernice Rady 87/344/EHS z 22. júna 1987⁽¹⁾ o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa poistenia právnej ochrany vykladať v tom zmysle, že je s ním v rozpore klauzula nachádzajúca sa vo všeobecných poisťných podmienkach poisťovateľa právnej ochrany, ktorá poisťovateľa v poisťných udalostiach, pri ktorých došlo k poškodeniu väčšieho počtu poistených osôb tou istou udalosťou (napríklad platobnou neschopnosťou podniku poskytujúceho investičné služby), oprávňuje vybrať právneho zástupcu a tým obmedzuje právo jednotlivej poistenej osoby na slobodný výber právneho zástupcu (takzvaná „klauzula o hromadnej škode“)?
2. V prípade zápornej odpovede na otázku č. 1:

Za akých predpokladov je možné uvažovať o „hromadnej škode“, ktorá v zmysle uvedenej smernice (resp. jej doplnenia) umožňuje uplatniť právo slobodného výberu právneho zástupcu poisťovateľovi namiesto poisteného?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 185, s. 77; Mim. vyd. 06/001, s. 187.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 16. mája 2008 – The Sporting Exchange Ltd, obchodujúca pod názvom „Betfair“/Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator en Scientific Games Racing

(Vec C-203/08)

(2008/C 197/17)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: The Sporting Exchange Ltd, obchodujúca pod názvom „Betfair“

Žalovaný: Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator en Scientific Games Racing

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 49 ES vykladať v tom zmysle, že ak sa v členskom štáte uplatňuje na poskytovanie služieb týkajúcich sa stávkových hier uzavretý licenčný systém, uplatnenie tohto článku bráni tomu, aby príslušný orgán tohto členského štátu zakázal poskytovateľovi služieb, ktorému už na

poskytovanie týchto služieb prostredníctvom internetu bola udelená licencia v inom členskom štáte, ponúkať tieto služby prostredníctvom internetu takisto v prvom uvedenom členskom štáte?

2. Možno výklad, ktorý Súdny dvor poskytol v mnohých jednotlivých prípadoch týkajúcich sa koncesií vzhľadom na článok 49 ES, a najmä na zásadu rovnosti a povinnosť transparentnosti, ktoré z neho vyplývajú, uplatniť na postup udeľovania licencie na poskytovanie služieb týkajúcich sa stávkových hier v rámci zákonom stanoveného systému jednej licencie?
3. a) Môže v rámci zákonom stanoveného systému jednej licencie predĺženie licencie existujúceho držiteľa licencie bez toho, aby mali prípadní záujemcovia možnosť uchádzať sa o túto licenciu, predstavovať vhodný a primeraný prostriedok splnenia nevyhnutných požiadaviek všeobecného záujmu, ktoré Súdny dvor uznal ako odôvodnené obmedzenie slobody poskytovať služby vzhľadom na stávkové hry? Ak áno, za akých podmienok?
- b) Je na účely odpovede na otázku 3a) rozhodujúce, či bola otázka č. 2 zodpovedaná kladne alebo záporne?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 19. mája 2008 – Peter Rehder/Air Baltic Corporation

(Vec C-204/08)

(2008/C 197/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Peter Rehder

Žalovaná: Air Baltic Corporation

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 bod 1 písm. b) druhá zarážka nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že pri letoch z jedného členského štátu Spoločenstva do iného členského štátu sa predpokladá, že pre všetky zmluvné povinnosti existuje jednotné miesto plnenia v mieste hlavného plnenia určeného podľa hospodárskych kritérií?